

سبک وارطان، که به «چفته وارطان» معروف شد، با پنجره‌های افقی بلند، پلکان‌های معلق، و نماهای بتنی رنگی، هویت بصری تازه‌ای به شهر داد. او در هتل فردوسی و سینما متروپل (رودکی کنونی) جسارت مدرنیسم را با نیازهای اجتماعی ایران آشتی داد. در دهه ۱۳۳۰، با تحولات مصالح و فناوری، هوانسیان طراحی‌هایش را ساده‌تر کرد، اما همچنان به اصولش وفادار ماند.

